

ОРЛИН КРУМОВ

ОПАК ДЕН

chitanka.info

Отварям едното си око, сетне другото и се оглеждам с ясното съзнание, че нещо не е наред.

Срещу мен, през прозореца, слънцето блести, просто да ослепее човек. Ставам и повличам чехлите си към кухнята, за да приготвя закуската. Жена ми вече е заела мястото си до масата и чете вестник.

— Видя ли слънцето? — пита ме тя. — Великолепно е при нашето северно изложение.

— Да — съгласявам се докато слагам кафеничето на котлона. — Веднъж и ние да видим слънце.

Нещо не е наред, минава ми за миг през ума, но не мога да разбера кое точно.

Минута след това излизам навън, а там някакви хора размахват криле и летят в разни посоки.

— Добре летите — хваля ги аз.

— Човешкият дух лети — отговарят те и кацат по антените на блоковете.

Други хора вървят усмихнати, автобусите ги изчакват търпеливо, а от ауспусите им ухае на люляк.

Да, нещо не е наред, мисля си и тръгвам по улицата. Витрините блестят от чистота, отрупани със стока, родно производство, просто свят да ти се завие. Продавачите гонят клиентите по тротоара за да им предложат това-онова. Няколко души са се събрали пред една витрина и сърдито клатят глави. Имат право, всеки ден стоките поевтиняват, та не можеш да си похарчиш парите!

На една пресечка, гледам, струпал се народ. Опашка, половин километър дълга. Какво има, питам, отговарят ми, че записват желаещи да работят на село. Ще се избият хората кой да иде. Отсреща, зяят вратите на една туристическа агенция, администраторката седи умърлушена и само ветрецьт разклаща цветните плакати, окачени по стените.

Нещо не е наред... гони ме същата мисъл.

Подминавам агенцията и ето ме пред службата. А там, големият шеф, нахлупил портиерска фуражка, ми отваря вратата.

— Сам се отказах — обяснява ми той. — Вчера прочетох една уводна статия във вестника и веднага се засрамах от себе си. Толкова години седя в директорското кресло, а даже образование кажи-речи

нямам. Има млади и талантиливи хора, те трябва да ръководят. А аз открих себе си, открих мястото си в обществото!

Гледам този тежък и неразговорчив до вчера човек, гледам портиерската му униформа с блеснали копчета и се сещам.

Сещам се какво не е наред — всяко нещо си е дошло на мястото.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.